

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

92. Väderstads kyrkogård, Göstrings hd.

Pl. XXX. Fig. 1.

Litteratur: B. 890; L. 1187; W. 167; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 734.

Runstenen angives i B. 890 finnas i »västra stigluckan», av Broocman på kyrkogården, men P. A. Säve sökte den 1861 förgäves på Väderstads övergivna kyrkogård.

Enligt måtten i B. 890 har runstenen varit 1,77 m hög, 1,01 m bred vid foten, 56 cm i toppen tangerande övre slinglinien. Ämnet har förmodligen varit granit.

Enligt B. 890 har runstenen haft följande inskrift:

kitulfr · uk · suin rispu · stin · ponsi · ifti bruna faþur sin

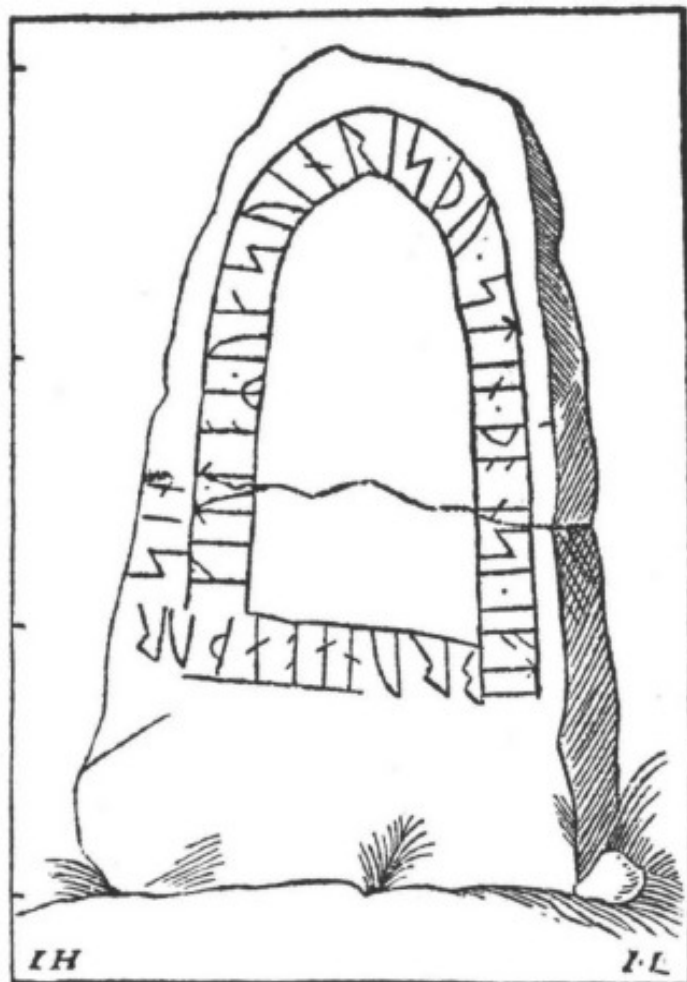
5 10 15 20 25 30 35 40

Högra slingan avslutas av ifti och dess nedre linie utgör stav åt b i bruna; sin står utom slingan t. v. om kitulfr.

Inskriftens f ha korta kännestreck, i det uti ifti blott det övre når övre slinglinien, uti kitulfr och faþur intetdera. Runan f med sådana kännestreck förekommer på Ög. 131 Heda (B. 917, L. 1193, W. 200).

Namnet kitulfr motsvarar fsv. *Götulfus* (lat.), *bruna* fsv. *Bruni*, *Broni*.

Översättning: Götulv och Sven reste denna sten efter Brune, sin fader.

1. Ög. 92. Väderstad (B. 890).

